

γεωργίαν, αἱ ὁποῖαι, ὡς ὁμολογεῖται παρ' ὧν, εἶναι ἀνώτεροι, συγκρινόμενοι πρὸς τὰς προόδους, αἱ ὁποῖαι ἐσημειώθησαν εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον κλπ.

Τὰ φυσικὰ ἐν τούτοις αἰτία εἶναι τυχαῖα, περισσότερο μεμονωμένα καὶ δὲν θίγουν ἐξ ὁλοκλήρου ταυτοχρόνως τὴν οικονομίαν μιᾶς χώρας, ὅπως συμβαίνει μετὰς χρονίας κρίσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιδρῶν μονίμως καὶ φθείρουν ἐπικινδύνως, εἰς εὐρείαν κλίμακα, τὰ θεμέλια τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων ἐάν αὐτὰ ἀφθεοῦν ἐκθετιμέναι εἰς ἄλλοι ἐπίδρασιν τῶν ἐλευθέρων οικονομικῶν δυνάμεων.

Εἶναι σκόπιμον νὰ σκιαγραφήσωμεν τὰς δυνάμεις αὐτὰς διὰ νὰ ἴδωμεν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μετριάσωμεν τὰς δυσαρέστους ἐπιδράσεις των εἰς τὸ ἔργον τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ νὰ προσπαθῶμεν νὰ φέρωμεν τὸν πολῦτιμον τοῦτον τομέα τῆς Ἑθνικῆς οικονομίας εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον καὶ εἰς παραπλήσιαν γραμμὴν εἰς τὴν δροῦν τὸ ἐμπόριον, ἢ βιομηχανία κλπ.

Ἐκ τούτων ἡ μορφή τοῦ συναγωνισμοῦ ἀποτελεῖ τὸν σοβαρώτερον παράγοντα ὅστις ἐπηρεάζει βαθύτατα τὸ κόστος, τὴν ζήτησιν, τὸ εἰσόδημα, τὰς τιμὰς κλπ. τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Κατ' αὐτὸν ὅστις εἶναι ὁ τύπος τοῦ καθαροῦ συναγωνισμοῦ δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἔλεγχος κατὰ τὴν προσφοράν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἢ μορφή αὐτῆ εἶναι δυσμενῆς γενικῶς δὲ τὴν γεωργικὴν οικονομίαν ὅλου τοῦ κόσμου, εἶναι ὅμως δυσμενεστέρως εἰς τὴν Ἑλλάδα διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἐν σχέσει πρὸς τὸ καλλιεργούμενον ἔδαφος εἶναι ἐξαιρετικῶς μεγάλος.

Κατὰ τὴν Ἑθνικὴν Στατιστικὴν ἡ μὲν καλλιεργουμένη ἔκτασις ἀνέρχεται εἰς 36 ἑκατομ. περίπου στρέμματα, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων εἰς ὀλίγον τι περισσότερο τοῦ 1 ἑκατομ. Πρὸς σύγκρισιν ἀναφέρομεν ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἀνέρχεται εἰς 2.267.000, ἢ δὲ καλλιεργουμένη ἔκτασις εἰς 210 ἑκατομ. στρέμματα χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὸς φυσικοὺς λειμῶνας καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων εἰς 5.853.000 καὶ ἡ καλλιεργουμένη ἔκτασις εἰς 4,7 δισεκατομ. στρέμματα.

Ἐάν ἀναγάγωμεν τὰ ἀνωτέρω εἰς τὴν μονάδα ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα 36, εἰς Γαλλίαν 93 καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν 811.

Ἐκ τῆς αἰτίας αὐτῆς οἱ γεωργοὶ μας προσφέροντες εἰς τὴν ἀγορὰν μικρὰς ποσότητος καὶ μὴ δυνάμενοι, λόγφ τοῦ μικροῦ ὄγκου τῆς παραγωγῆς, νὰ ἐκτελέσωμεν τεχνικὰ ἔγκταστάσεις διὰ τὴν διατήρησιν τούτων δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσουν, κατ' οὐδέ-

να τρόπον, τὴν ἀγορὰν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὰς προεπούσας τιμὰς. Ἀκόμη καὶ διὰ προϊόντα τῶν ὁρίων ἢ συντήρησις δὲν παρουσιάζει δυσκολίας ἢ προσφορά δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χαλιναγωγηθῆ διότι οἱ γεωργοὶ ἐπιτυγχάνοντες μικρὰ γενικῶς εἰσοδήματα πιέζονται ὑπὸ πολλῶν ἀναγκῶν καὶ προσέρχονται εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ τὴν ὁπωσδήποτε καὶ εἰς οἰανδήποτε τιμὴν διάθεσιν τοῦ προϊόντος.

Κατὰ τὴν μορφήν αὐτὴν τοῦ συναγωνισμοῦ πρέπει τὸσον οἱ παραγωγοὶ ὅσον καὶ οἱ καταναλωτὰ νὰ εἶναι τελείως πληροφορημένοι περὶ τῶν τιμῶν καὶ τῶν διατιθεμένων ποσοτήτων ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται εὐχερῶς ἡ ἰσορροπία τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησεως. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον εἰς ὅλον τὸν κόσμον συναντᾶ τις ἀγορὰς ὅπου γίνονται διαπραγματεύσεις καὶ εἶναι γνωστὰ ἂν νὰ πᾶσαν στιγμὴν ποῖα ποσότητες καὶ εἰς ποῖαν τιμὴν ἀγοράζονται καὶ πωλοῦνται. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο ἐλλείπει τελείως ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς καὶ αἱ συνθηκαὶ διαμορφώσεως τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἶναι πολὺ δυσμενεῖς διὰ τοὺς ὀλιγώτερον πληροφορημένους οἱ ὁποῖοι ἐν προκειμένῳ εἶναι οἱ γεωργοὶ. Ὁ σπινθὴρ τῶν ὁποίων ἀνάπτει ἡ ἄρμολα ὑπηρεσία τοῦ Ἰπ. Γεωργίας κατὰ τὰς ἀπὸ ραδιοφώνου ἐκπομπὰς ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἶναι ὁπωσδήποτε πολῦτιμος καὶ εὐεργετικὸς, δὲν δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῆ παρὰ ὡς βοηθητικὴ προσπάθεια διὰ τὴν λύσιν ἐνὸς προβλήματος μεγάλου οικονομικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ θέσις ἐξ ἄλλου τῶν καταναλωτῶν δὲν εἶναι καλλιτέρα τῶν παραγωγῶν, διότι, ἐν ἐξαιρέσει τις τὴν περίπτωσιν τῶν λιανοπωλητῶν, τὸ χονδρικὸν ἐμπόριον εὐρισκεται εἰς χεῖρας ὀλίγων καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ εἰσόδος εἰς τοῦτο, ἐλλείψει κυρίως κεφαλαίων τὰ ὁποῖα εἴτε στοιχίζουσι πολὺ ἐν Ἑλλάδι εἴτε δὲν ἐξευρίσκονται εὐχερῶς λόγφ τῆς ἐπιφυλακτικῆς ἐκ παραδόσεως στάσεως τοῦ πιστωτικοῦ μηχανισμοῦ. Οὕτω εἰς τὸ μέσον τῶν οικονομικῶς ἀσθενῶν παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν παρεμβάλλεται κατὰ τρόπον μονοπωλιακὸν τὸ εἰδικὸν ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον ρυθμίζει μετὰ κάποιαν κυριαρχίαν τὴν κατάστασιν τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησεως.

Δὲν ἀγνοοῦμεν βεβαίως τοὺς καταναλωτικούς συνεταιρισμοὺς καὶ τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον οὗτοι δύναται ἐν προκειμένῳ νὰ παίξουν ἀλλ' ὅπως ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις δὲν ἐλέγχουν ἐπὶ τοῦ παρόντος παρὰ ἐλάχιστον τμήμα τῆς καταναλωτικῆς δυνάμεως.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη κἄπως λεπτομερέστερον τὴν θέσιν μιᾶς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως κατὰ τὰς μεταβολὰς τῶν τιμῶν καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς.